

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β 'ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αθήνα, 6 Οκτωβρίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

**Προς τους Υπουργούς
Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού,
Κοινωνικής Συνοχής & Οικογένειας
και
Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών**

Θέμα: «Το εκρηκτικό κόστος φοιτητικής στέγης οδηγεί σε αδιέξοδο χιλιάδες οικογένειες με ευθύνη της κυβέρνησης– Η στέγη είναι δικαίωμα και όχι εμπόδιο στην παιδεία»

Επανακαταθέτουμε την ερώτηση με αριθμό πρωτοκόλλου 8753 που κατατέθηκε στις 30.9.2026 καθώς δεν έχει απαντηθεί μέχρι σήμερα.

Το κείμενο της ερώτησης έχει ως εξής:

Η στεγαστική κρίση εξελίσσεται σε έναν από τους σοβαρότερους παράγοντες κοινωνικών ανισοτήτων και πλήττει τους φοιτητές και τις οικογένειές τους. Η εκτόξευση των ενοικίων, η περιορισμένη προσφορά προσιτών κατοικιών και το αυξημένο κόστος διαβίωσης μετατρέπουν τη φοίτηση σε άλλη πόλη σε δυσβάσταχτη οικονομική επιβάρυνση για τις οικογένειες.

Η ίδια η Εθνική Στρατηγική για τη Στεγαστική Πολιτική 2026–2035 καταγράφει το μέγεθος του προβλήματος. Αναφέρει ότι περίπου 200.000 φοιτητές σπουδάζουν μακριά από την οικογενειακή τους κατοικία, ενώ οι δημόσιες φοιτητικές εστίες διαθέτουν μόλις 9.200 λειτουργικές κλίνες.

Υπάρχουν περιοχές με πλήρη έλλειψη φοιτητικών εστιών, όπως ο Βόλος, η Λαμία, η Αλεξανδρούπολη, η Καστοριά και η Πτολεμαΐδα, καθώς και περιοχές στις οποίες οι υφιστάμενες θέσεις κρίνονται ανεπαρκείς.

Παράλληλα, μεγάλο μέρος των υφιστάμενων εστιών χρειάζεται ανακαίνιση και ενεργειακή αναβάθμιση, ενώ τα νέα έργα φοιτητικών εστιών μέσω ΣΔΙΤ, παραμένουν σε μεγάλο βαθμό «στα λόγια» ή σε φάση συμβασιοποίησης.

Σύμφωνα με τον κυβερνητικό σχεδιασμό, οι περίπου 8.600 νέες θέσεις θα ολοκληρωθούν σταδιακά έως το 2029. Ακόμη και τότε, όμως, η απόσταση από τις πραγματικές ανάγκες θα παραμένει τεράστια.

Το πρόβλημα γίνεται ακόμη οξύτερο λόγω της ανόδου των ενοικίων. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία για τη φοιτητική κατοικία, οι **μέσες ζητούμενες τιμές ενοικίασης φοιτητικής κατοικίας αυξήθηκαν κατά 5,3% το 2026 σε σχέση με το 2025**, ενώ στο Κέντρο της Αθήνας η αύξηση ανήλθε σε **6,6%**. Η μέση ζητούμενη τιμή έφτασε περίπου τα **543 ευρώ στο Κέντρο της Αθήνας** και τα **496 ευρώ στον Δήμο Θεσσαλονίκης**. Το ίδιο συμβαίνει και στα Περιφερειακά Ιδρύματα της χώρας.

Πρόκειται για ποσά που, σε συνδυασμό με τα αυξημένα κόστη ηλεκτρικού ρεύματος, θέρμανσης, διατροφής και μετακίνησης, καθιστούν την επιλογή σπουδών σε διαφορετική πόλη αδύνατη για μια οικογένεια και άρα στερούν από νέους και νέες το δικαίωμα των σπουδών.

Η αύξηση του στεγαστικού επιδόματος προσφέρει ανακούφιση σε μέρος των οικογενειών, δεν αποτελεί όμως από μόνη της στεγαστική πολιτική. Δεν δημιουργεί νέες κατοικίες και δεν αντιμετωπίζει τη βασική αιτία του προβλήματος: την έλλειψη επαρκούς αποθέματος δημόσιας και οικονομικά προσιτής κατοικίας. Είναι δε γνωστό ότι η επιδότηση ενοικίου χωρίς την προσφορά στέγης επιταχύνει την αύξηση των ενοικίων και οδηγεί σε φαύλο κύκλο.

Πριν λίγες μέρες ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών Χρήστος Μπούρας ανακοίνωσε ότι 400 φοιτητές δεν γράφτηκαν σε σχολές του Πανεπιστημίου λόγω οικονομικών δυσκολιών, του κόστους στέγασης και της ύπαρξης μη-κρατικών πανεπιστημίων, επηρεάζοντας σχολές όπως η Ιατρική, αλλά και Πολυτεχνικά Τμήματα. Ο ίδιος εκτιμά ότι μέχρι το 2040 οι νέοι φοιτητές ενδέχεται να περιοριστούν στους μισούς, με πρώτη αιτία τις οικονομικές δυσκολίες των οικογενειών, το υψηλό κόστος στέγασης και μετακίνησης. Τα τελευταία χρόνια αντίστοιχα προβλήματα καταγράφονται και σε άλλα περιφερειακά Πανεπιστήμια.

Η φοιτητική στέγη δεν είναι ένα περιφερειακό ζήτημα κοινωνικής πολιτικής. Είναι ζήτημα ισότητας στην πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση. Η δυνατότητα μιας νέας και ενός νέου να σπουδάσει σε άλλη πόλη δεν μπορεί να εξαρτάται από το αν η οικογένειά του διαθέτει την οικονομική δυνατότητα να καταβάλλει εκατοντάδες ευρώ κάθε μήνα. Όταν η παιδεία είναι υποτίθεται δωρεάν στην Ελλάδα, δεν νοείται τα ελλείμματα της κυβερνητικής

πολιτικής στην στεγαστική πολιτική και στην ακρίβεια να στερούν την πρόσβαση των νέων στην ανώτατη παιδεία.

Απαιτείται συνεπώς μια διαφορετική πολιτική κατεύθυνση, που θα αντιμετωπίζει τη στέγη ως κοινωνικό αγαθό και τη φοιτητική κατοικία ως δημόσια υποδομή. Με ένα συνεκτικό πρόγραμμα κατασκευής και ανακαίνισης φοιτητικών εστιών, αξιοποίησης κενών δημόσιων και πανεπιστημιακών ακινήτων, αύξησης του αποθέματος προσιτής κατοικίας και ουσιαστικής ρύθμισης της βραχυχρόνιας μίσθωσης στις περιοχές υψηλής στεγαστικής πίεσης.

Επειδή η κυβέρνηση οφείλει να απαντήσει με σαφήνεια εάν αντιμετωπίζει τη φοιτητική στέγη ως δημόσια υποδομή και κοινωνικό δικαίωμα

Επειδή με τα κυβερνητικά ημίμετρα το βάρος της φοιτητικής στέγης μετακυλιέται συνεχώς στις οικογένειες που αδυνατούν να ανταπεξέλθουν, με την παράλληλη μείωση της αγοραστικής δύναμης των εισοδημάτων τους.

Επειδή η κυβερνητική πολιτική εδώ και 7 χρόνια δεν αντιμετωπίζει το έλλειμα φοιτητικής στέγης και με τις νεοφιλελεύθερες επιλογές της το οξύνει.

Επειδή η πρόσβαση στη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση δεν μπορεί να εξαρτάται από το εάν μια οικογένεια μπορεί να συντηρεί ένα δεύτερο νοικοκυριό.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

1. Ποιο είναι το συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των νέων θέσεων φοιτητικής στέγασης, πόσες θέσεις θα δημιουργηθούν και ποια μέτρα λαμβάνονται για την άμεση ανακαίνιση και πλήρη αξιοποίηση των υφιστάμενων εστιών;
2. Προτίθεται η κυβέρνηση να προχωρήσει σε ένα ολοκληρωμένο, κοστολογημένο πρόγραμμα δημόσιας φοιτητικής κατοικίας, πέραν των ήδη εξαγγελθέντων και καθυστερημένων έργων, με αξιοποίηση δημόσιων και πανεπιστημιακών ακινήτων και με συγκεκριμένους στόχους αύξησης των διαθέσιμων κατοικιών;
3. Ποια άμεσα μέτρα θα λάβει για τη μείωση του κόστους φοιτητικής στέγασης, ιδιαίτερα στις πόλεις με μεγάλη στεγαστική πίεση, και για τον περιορισμό των επιπτώσεων της βραχυχρόνιας μίσθωσης στη διαθεσιμότητα προσιτής φοιτητικής κατοικίας;

Ο ερωτών Βουλευτής

Σωκράτης Φάμελλος